

<p>19 וַיִּצְרָף יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הַאֲדָמָה כָּל־תֵּיֶת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עֵוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבְאֵל אֶל־הָאָדָם לֵרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לָו וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא־לָו הָאָדָם גִּפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:</p> <p>20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעֹוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל תֵּיֶת הַשָּׂדֶה וּלְאֲדָמָם לֹא־מָצָא עֹר כְּבָגָדָו:</p> <p>21 וַיִּפְלֵ יְהוָה אֱלֹהִים מִרְדְּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּיֶשֶׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵר בָּשָׂר מִחַמְצָה:</p> <p>22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצִּלְעֶלְע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶהָ אֶל־הָאָדָם:</p> <p>23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֶאת הַפֶּעַם עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת:</p> <p>24 עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:</p> <p>25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עָרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא תִבְשָׁשׁוּ:</p>	<p>19καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν, τί καλέσει αὐτά, καὶ πᾶν, ὃ ἐν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ. 20Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὁμοιος αὐτῷ.— 21καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ’ αὐτῆς. 22καὶ ὠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. 23καὶ εἶπεν Ἀδὰμ Τοῦτο νῦν ὄστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη. 24Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. 25καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο.</p>	<p>19formatis igitur Dominus Deus de humo cunctis animantibus terrae et universis volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret ea omne enim quod vocavit Adam animae viventis ipsum est nomen eius 20appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia caeli et omnes bestias terrae Adam vero non inveniebatur adiutor similis eius 21inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque obdormisset tulit unam de costis eius et replevit carnem pro ea 22et aedificavit Dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem et adduxit eam ad Adam 23dixitque Adam hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea haec vocabitur virago quoniam de viro sumpta est 24quam ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adherebit uxori suae et erunt duo in carne una 25erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescabant</p>	<p>29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לְכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂבוֹ זֶרַע זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בָּו פְּרִי־עֵץ זָרַע זָרַע לְכֶם יְהִיָה לְאֹכְלָהּ:</p> <p>30 וְלְכָל־עֹוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־וּ רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּו גִּפְשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יִרְקַע עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן:</p> <p>31 וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרְבַ וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ</p>	<p>29καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἴδου δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπορίμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ζῴον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου— ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν— 30καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ τῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. 31καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα ἕκτη.</p>	<p>29dixitque Deus ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam 30et cunctis animantibus terrae omnique volucris caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad vescendum et factum est ita 31viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est vespere et mane dies sextus</p>
<h2 style="margin: 0;">בראשית ב 2</h2>		<p>1 וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם:</p> <p>2 וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:</p> <p>3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יְוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ כִּי כֵן שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: פ</p>	<p>1 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. 2καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν. 3καὶ ἠυλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν, ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι.</p>	<p>1 igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum 2conplevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat 3et benedixit diei septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret</p>	

<p>4אֲלֶהָ תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָה בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֲרֶץ וְשָׁמַיִם:</p> <p>5וְכָל־וְשֵׁי הַשָּׁדָה טָרַם יְהוָה בְּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׁדָה טָרַם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אִין לְעַבֵד אֶת־הָאֱדָמָה:</p> <p>6וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי־הָאֲדָמָה:</p> <p>7וַיִּצְרָ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֵר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאָפִיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:</p> <p>8וַיִּטְעַע יְהוָה אֱלֹהִים גֹּן־בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשְׁם שָׁם אֶת־הָאֲדָם אֲשֶׁר יָצָר:</p> <p>9וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נִחְמַד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיַּיִם בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע:</p> <p>10וַנְהַר יִצְא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֵּן וּמִשָּׁם יָפֹד וְהָהָר לְאַרְבַּעָה רִאשִׁים:</p>	<p>4Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο, ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν</p> <p>5καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν,</p> <p>6πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.</p> <p>7καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχήν ζῶσαν.</p> <p>8Καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασεν.</p> <p>9καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναί γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.</p> <p>10ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.</p>	<p>4istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram</p> <p>5et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram</p> <p>6sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae</p> <p>7formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam viventem</p> <p>8plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formaverat</p> <p>9produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradisi lignumque scientiae boni et mali</p> <p>10et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradisum</p>	<p>11שָׁם הָאָדָם פִּישָׁן הוּא הַסֹּכֵב אֶת כָּל־אָרֶץ הַחַיִּים אֶת־אֲשֶׁר־שָׁם הַנְּהָב:</p> <p>12וַתִּהְיֶה הָאָרֶץ הוּא טוֹב שָׁם הַבְּדֵלַח וְאָבֹן הַשָּׁהם:</p> <p>13וַשָּׁם־הִנְהַר הַשָּׁנִי גִּיהוֹן הוּא הַסֹּכֵב אֶת כָּל־אָרֶץ כּוּשׁ:</p> <p>14וַשָּׁם הִנְהַר הַשְּׁלִישִׁי הַדִּקְל הוּא הַהַלְדָּ קַדְמַת אֲשֶׁר וְהִנְהַר הַרְבִּיעִי הוּא פְּרָת:</p> <p>15וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגוֹ־עֵדֶן לְעִבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ:</p> <p>16וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לְאֹמֵר מְכַל עֵץ־הַגֵּן אֲכַל תֹּאכְל:</p> <p>17וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכַלְתָּ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:</p> <p>18וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאֹ־טוֹב הֲיֹת הָאָדָם לְבַלֹּו אֲעֹשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:</p>	<p>11ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Evilat, ἐκεῖ οὐ ἔστιν τὸ χρυσίον·</p> <p>12τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.</p> <p>13καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Aithiopiaς.</p> <p>14καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων· ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, οὗτος Εὐφράτης.</p> <p>15Καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασεν, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.</p> <p>16καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη,</p> <p>17ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.</p> <p>18Καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν.</p>	<p>qui inde dividitur in quattuor capita</p> <p>11nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum</p> <p>12et aurum terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus</p> <p>13et nomen fluvio secundo Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae</p> <p>14nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufrates</p> <p>15tulit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum</p> <p>16praecepitque ei dicens ex omni ligno paradisi comede</p> <p>17de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque enim die comederis ex eo morte morieris</p> <p>18dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui</p>
---	--	--	--	---	--